

Erzsébetváros és vidéke.

Társadalmi, közművelődési, közigazgatási és közgazdasági hetilap.

Előfizetési árak: Egész évre 6 K, félévre 3 K, negyedévre 1 K 50 f, egyes szám 12 f. Hivatalos hirdetések díja: 100 szó után 4 K, minden megkezdett további 100 szó után 1 K 50 f. Nyilttéri közlemények soronkint 30 f. Egyéb hirdetések díjai a kiadóhivatalban tudhatók meg.

Megjelenik
minden vasárnap.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőség címére küldendők.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Névtelenül beküldött cikkeket lapunkban nem közölhetünk.

A koronázás.

Június 8-án telik be már harminczhatodik éve, hogy V.-ik Ferdinánd törvényes örökösét nemzetünk törvényes királyává avatták és koronázták. Száz meg száz ember gyült össze e nagy napon hazánk ifju fővárosába ünnepelni és gyönyörködni a fényben, pompában, ragyogásban. Pedig ez csak a keret, melynek alig van jelentősége, de annál nagyobb fontossága van a lényegnek, mert a koronázás ténye teszi a királyt valóban királylyá, s juttatja praegnans kifejezésre Magyarország függetlenségét, önállóságát.

A koronázás tehát közjogi actus, melynek fejlődését figyelemmel kísérhetjük legelső királyunk, Szent István fölavatása óta

Árpádházi királyaink idejében II.-ik Endréig (1205—35) csak vallásos jelentősége van: az egyház elismeri és megerősíti a tényleges uralkodót, ki azonban a koronázás nélkül is teljes hatalmú birtokosa a trónnak és törvényes ura az országnak. S e miatt egyik másik — így Szent László — nem is tartották szükségesnek. Politikai jelentőséget, mely azóta folyton növekedett II.-ik Endre fölavatása alkalmával kapott: ekkor tett a király első ízben nyilvánosan esküt az ország törvényeinek lelkiismeretes megtartására és megtartatására. S Árpádházi utódjai ezóta mindannyian letették az esküt.

Egészen más tartalmat kapott az actus az Árpádház kihaltá után, a választott királyok korában. Az Árpádok, a mesés vérszerződés óta született urai az országnak, nemzetnek; hatalmuk tehát törvényes, a hatalomra való teljes és kizárólagos joguk kétségtelen. Törvényes és kétségtelen, királyok tehát koronázás nélkül is, meg a választott királyok 1301 óta csak a koronázás, és pedig Szent István koronájával való fölavatás után lesznek valóban törvényes királyokká. E miatt koronázták meg Róbert királyt negyedszer is, midőn Apor vajdától visszaszerezték a nagy király diadémját. Ezóta a koronázással ruházza át törvényesen nemzetünk a végrehajtó hatalmat királyára, melyet ez megválasztásával tényleg megkapott. E hatalom gyakorlásának

módját a törvények és hitlevél állapítják meg, s a királyt valóban törvényes és kizárólagos királylyá, az állam fejévé, egységének, souverainitásának egyedüli személyesítőjévé a hitlevél kiadása, becikkelyezése és a koronázás teszik. Ez avatja őt a törvényhozásnak az országgyűléssel egyenlő tényezőjévé, a szent korona testének tagjává, s adja meg a törvénytörvényesítés jogát a királynak. — A törvényalkotás joga a szent korona testét illeti, a törvénytörvényesítés pedig a szent korona jogán kizárólagosan a koronás királyt! Ha tehát nincsen koronás király, nincs meg az a hatalom se, mely a törvényeket általánosan kötelező erőre emelje. E miatt szünetel a törvényhozás addig, míg nincsen koronás király, mert csak a koronázás adja meg az uralkodónak a törvénytörvényesítés jogát.

Koronázás nélkül tehát nincsen törvényes király. Mindezeknél fogva II.-ik József császár, a ki nem adott ki hitlevelet, nem koronáztatott meg, s nem tett esküt az alkotmányra, s önkényesen uralkodott, nem volt törvényes uralkodó, törvényes király, — s Corpus Jurisunk az 1780—1790-ig terjedő tiz esztendőnt interregnumnak nevezi. És teljes joggal. Ugyan ezen fölfogásnak adott kifejezést Deák Ferencz az 1861.-ik évi országgyűlés fölíratában, majd a fölíratí vitában: „Csak II.-ik József császár volt III.-ik Károly ivadékaik közt, a ki magát meg nem koronáztatva s abszolút hatalommal uralkodott, de Magyarország törvényes királyának soha el nem ismertetett“ . . . mond a fölíratban, majd a fölíratí vitában: „Szükségesnek látjuk kimondani, hogy a magyar király csak a koronázás után lesz törvényes király!“

A meg nem koronázott király használja ugyan a címet, de csakis a címet a királyi jogok nélkül! Ha pedig gyakorolja ezeket, nem gyakorolja törvényesen.

A koronázás tehát — különösen a trónöröklés kimondása (1687) óta, nagy közjogi fontosságú actus, nem fényes szertartás vagy ünnepélyes beiktatás a királyi székbe, hanem valóságos királylyá avatás (inauguratis), mely az örökös uralkodót a magyar állami főhatalom jelképevé, a

szent koronának föltétele által, ezen állami főhatalomnak az országgyűlés, illetőleg a nemzet beleegyezésével, az örökösödés jogánál fogva, jogos és törvényes birtokosává és kezelőjévé, törvényes és valóságos magyar királylyá teszi. Ennélfogva a koronázás alkotmányunknak egyik fő biztosítója, sarkköve, s a jogfolytonosságnak symbolicus szemléltetése. Mert azon kölcsönös és államalkotó szerződés, mely a trónbetöltés és az állami főhatalom miképen való ellátása ügyében, a király és nemzet között kötött, a koronázás alkalmával ünnepélyesen megújítatik, a mely megújítás a királyi hitlevél kiadásában és becikkelyezésében talál kifejezést.

És a ki ez alkotmányos axiomát gyöngíteni törekszik, az a királyságnak nemzetünk adta tekintélyét gyöngíti, mert ha a nemzet szívéből az évezeres politikai hitvallás gyökerei kiirtatnak, megíngának az örökös királyság sokkal ifjabb intézményének alkotmányunkkal összefonódott gyökerei is, mi a magyar nemzet soha kétségbe nem vont monarchicus érzelmeinek szilárdságát veszélyeztetné.

A magyar király koronázásának közjogi jelentőségén kívül van egyéb fontossága is: mint 1723, de még inkább 1867 óta, vagyis a mióta Magyarország kapcsolatba lépett a Habsburgok tartományai-val, majd az osztrák császársággal, a magyar király megkoronázása juttatja kifejezésre ország-világ előtt a magyar korona országainak egységét és az osztrák császárságtól független souverain állami voltát.

Király Pál.

A debreczeni tornaverseny és a kolozsvári kirándulás.

(Folytatás és vége.)

20.-án délután $\frac{3}{4}$ 5-kor gyülekezett a kollégium udvarán 14 oszlopban a versenyre jelentkezett ifjuság. 5 órakor indultunk s $\frac{3}{4}$ 6-kor érkezünk az új sport-térre. — Itt a bírói emelvény előtt elvonulva, ismét oszlopokba állott a versenyzők csapata s a kollégium énektanárának vezetésével 1300 ajakról egyszerre hangzott el a Hymnus.

Ezután az összes résztvevők szabadgyakorlati következtek, a melyek közül precízitásukkal és mutatós voltukkal a törzshajlítás páros kar-

lökéssel fölfelé, a támadó állás páros karlendítés-sel előre és föl, majd oldalt ugrással és tapsolással a fej fölött nyerte meg leginkább a közönség tetszését, a minek hangos éljenekkel, hogyvotokkal, újrakkal és sűrű tapsokkal adott kifejezést. Nem is csoda! Harmadfélezer láb dobbant ott egy harangjelzésre, ugyanannyi kéz lendült egyszerre egy irányba s épen annyi tenyér csatant össze. Fenséges muzsika volt ez, a ritmus, az összehangzás győzelmi indulója, a melybe csak elvélve vegyült némi, csekély diszsonancia, a mely inkább csak arra való volt, hogy a képet élénkebbé, színesebbé tegye, az egyhanguságtól megóvja: de nem volt elég erős arra, hogy a látvány egyöntetőségét lerontsa, vagy akár csak gyengítse is.

Még megadták az utolsó utasításokat a versenyek alatt szükséges teendőkre, kiosztották az igazoló jelvényeket s a Szózat eléneklése után vacsoráló helyeire vonult a tanulók serege. Jól megérdemelt nyugalomra térés, csendes, kitartó alvás fejezte be a napot.

Másnap, áldozó-csütörtökön, délután $\frac{3}{4}$ 3-kor kezdődött a verseny a megelőző napról jelzett sorrend szerint s folytatódott a jelentkezett intézeteknek szerekben bemutatott csapattornázásával. Most következett a főversenyül szolgáló összetett verseny: magas ugrás rúddal, összekötte súlydobással távolba. Minden csapat igyekezett kitenni magáért hogy elnyerhesse az első díjat: az ezüst kürtöt és az arany érmet, vagy legalább a másodikat: az ezüst serleget. Mind a kettőhöz személyenként 1-1 (összesen 10-10) ezüst érem járult és dísz-oklevél az intézet számára. A debreczeni és hódmezővásárhelyi ref. főgymnáziumok vitték el ezt a két legnagyobb kitüntetést. Mi, kezdők lévén, örültünk, hogy elismerő oklevelet is kaphattunk.

A főversennyel egy időben folytak le az egyéni versenyek is, úgymint: a kötélmászás és függeszkedés, a rúdászás és síkfutás. Majd távolugrást mutattak be, mint szintén egyéni versenyt. Ez után csapatversenyül a staféta-futás, futárverseny következett, a melyben kevés híjja, hogy négy ezüstérem nem díszítette derék tornászaink mellét. A kötélhúzásban pedig már nagyon könnyű győzelme volt 10 erős fiuból álló csapatunknak. Szinte repültek a szentesiekkel, meg sem akartak állani a Küküllőig.

A tárgysorozat hátralevő része a szerdai sorrend szerint igazódott. Este néhány növendékünk, tornatanárukkal együtt, a Dobos-féle nyári vendéglő nagy táncztermében rendezett tavaszi mulatságban vett részt.

Debreczeni tartózkodásunk harmadik napja megoszlott Rákóczy emléke és a verseny befejezése között. Dél előtt 8 órától 10-ig sorfalat állottunk a Piac-utcán és kísértük a hatóságok és kitűnőségek menetét a ref. nagytemplomból a róm. kath. plébánia templomba. Majd a Rákóczy-ünnepen jelent meg egy pár tanulónk, tornatanárukkal az élükön.

A délután programja az előbbi két napéhoz képest csak annyiban változott, hogy a tornászati mutatóanyag helyett füles labda-verseny és az egyes intézetek által szabadon választott játékok látványa szórakoztatta a közönséget. A füleslabda-versenyben megint csak egy pillanat döntötte el hátrányunkra a küzdelmet. A legutolsó perczig egyenlően állottunk az aradi főreáliskolával. Utoljára is az vigasztalt meg, hogy nem kell szégyenkeznünk vereségünk miatt, mert ismert nevű ellenfél vitte el előlünk a pálmát.

Oszlopokba állás után egy-két méltató és buzdító szóval kiosztotta a versenybíró a jutalmakat. A résztint lelkesült, résztint elkeseredett diák sereg vége-szakadatlanul éljenezte s vállaira kapta a győzteseket és a tornatanárokat, a kik közül némelyik hiába próbált elbújni a kéretlen megtiszteltetés elöl: senkisémet kerülhetett el sorsát.

A szózat elhangzása után vége volt a hivatalos műsornak s következett volna a mulatság. El is jutottunk szépen a Nagyerdő egy tisztására, elhelyezkedtünk a kijelölt asztalok mellett s elfogyasztottuk az erősen megpaprikázott, zsiros gulyás-hust, a mellyel Debreczen városa vendéglelt meg. De már a borra s az ásvány- és szódavízre való várakozás pár percze teljesen kimerítette az izgatott fiatalság türelmét, a mely fékevesztve rohant a tele üvegek után s úgy szerzett magának egyet-kettőt. Hasztalan tartottuk és parancsoltuk vissza őket egy oldalt, a másikon csak megszöktek. A rend helyreállítása végett, no meg az előrehaladt időre való tekintettel is legjobbnak látszott hazafelé indulni. Ezt meg is tettük. Becsomagoltunk, megköszöntük Fazekas igazgató urnak velünk szemben tanúsított szíves figyelmét, atyai gondoskodását, kivonultunk az állomásra s $\frac{1}{2}$ 11-kor elindult a vonatunk, mellyel másnap reggel $\frac{1}{4}$ 8-kor Kolozsvárra értünk.

Megreggeliztünk a kincses város vasúti vendéglőjében s azután a társaság egy része, 14 fiú a tornatanárral együtt, folytatta útját kis városunk felé. Meg is érkeztek délután $\frac{1}{4}$ 5-kor. Az állomáson az intézet igazgatója várta a kifáradt fiúkat, a kik dicsőkedve beszélgették élményeiket nagyszámú társaiknak.

A többi 20 tanuló kísérő tanárával egyetemben megnézte Kolozsvárt a Mátyás király szobrát és szülőházát, az Erdélyi Kárpát-Egyesület múzeumának sok érdekes és tanulságos látni-valójával együtt, megtekintette a Karolina-téri státuát a Ferenc-rendiek zárdájával és templomával, megszemlélte a szent Mihály templomot, a városházát, továbbá az unitárius templomot és kollégiumot, a tüzoltó őrtornyot, majd a minoriták templomát, a Bethlen-bástyát, a Farkas utcza ref. nagy templomát, a ref. kollégium régi és új épületét, a nemzeti színházat, Magyarország legrégebbi állandó színházat s a Ferenc József tudomány-egyetem impozáns és izléses új épületét. Az Erdélyi Múzeum értékes gyűjteményeit az idő rövidsége miatt nem láthattuk. A róm. kath. főgymnasium és a piarista rendház mellett elhaladva, bepillantottunk a kegyes tanító rend csinosan berendezett kéttornyú templomába.

Tovább menve s a Karolina országos kórház és egyetemi klinika kimagasló elme-kórtani intézetét és tágas, szellős, világos műtő (operáló) termeit kívülről megcsodálva, a botanikus kertbe jutottunk, melynek nyövényeit futtában megtekintve s egy kiemelkedő pontról a szép kilátásban gyönyörködve, gróf Mikó Imre szobra előtt állottunk meg.

Tovább járkálva a városban, jó darab idő múlva a pompás igazságügyi palotához értünk, közelében láttuk az erdészeti és pénzügyi igazgatóság díszes épületeit, odább az Emke-palotát, szomszédságában a ref. theologia épületét. Kívülről megnéztük a mór stílusú új zsidó templomot s a karsú tornyú ref. templomot is.

A Széchenyi-téren felkerestük az 1848/9-i történelmi és ereklye-múzeumot s a szakszerű magyarázatok mellett az emlékekről visszarepült gondolatunk a nagy időkbe, a melyek annyi dicső és annyi véres nyomot hagytak drága hazánk testén. Mind a jó, mind kivált a rossz napokból bőven kijutott Erdélynek is.

Ha még megemlítem, hogy láttuk a vármegye házát is és a nyári színház s az állami felsőbb leányiskola mellett elhaladva, bejártuk a sétateret és legeltettük szemünket a kioszk s a korsolya pavillon tetszetős épületein, majd az Erzsébet sétaúton boldog emlékü királynénk mellé szobra mellett, felmentünk a fellegrárba s onnan láttuk a monostori kápolnát és élveztük a szép kilátást, azután egy kioszkopnak nevezett diorámában megnéztük Londont s VII. Edvárd király koronázási pompáját és végigélveztünk egy tréfás előadást vetített képekkel és kinematogramokkal: mindent elmondtam kolozsvári tartózkodásunkról.

Legfeljebb még azt tehetjük hozzá, hogy a versenyre utaztunkban szemügyre vettük a szamosfalvi honvéd-emléket s gyönyörködtünk a tordai hasadék látóképeiben.

Itt hozom még fel, hogy az időjárás nem kedvezett úgy, mint első nap, mert hol hideg volt, hol szél fújt, hol esett. Megemlítem még azt is, hogy ellátásunk az egész idő alatt jutányos, de ezért tisztességes, sőt olykor, pl. Kolozsvárott, a Nagy Gábor vendéglőjében, fényes is volt: s ezzel megadtam a keretet is és csekély erőmtől telhetőleg teljes képet nyújtottam 5 napig tartó idegenben létünkéről.

Midőn leszámolómnak végére értem és még egyszer átgondolom ennek az 5 napnak a lefolyását s összevetem a költséget a tapasztalatokkal, azt hiszem, szerénytelenség nélkül juthatok arra a meggyőződésre, hogy nem jártunk hiába. A fiúk láttak, hallottak, tanultak, tapasztaltak eleget. Láttak sok vidéket, a mienktől eltöket, látták a kálvinista Rómát s a volt Erdély fővárosát, tanúi voltak a mienknél nagyobb szabású életnek, forgalomnak, megismerkedtek és megbarátkoztak 3 tankerület 26 intézetének ifjúságával. Szemük és fülük majdnem, lábuk és egész testük pedig csakugyan egészen belefáradt a sok mindenféle látni, hallani és járni valóba. S ha a verseny eredménye a nagyobb igényűek és vérmesebb reményűek szerint talán kedvezőbb is lehetett volna, kezdő létünkre meg lehetünk elégedve 2 elismerő oklevelünkkel és 2 libertas-érmünkkel, a mely utóbbiakat Horváth József, VII. és Csiby András, V. oszt. tanulók kapták. Legalább meg van törve a jég és a fiúk most szerzett tapasztalataikon okúlva s azokat felhasználva, sokkal alaposabb és biztosabb reménnyel várhatják a következő országos tornaversenyt, a mely 2 év múlva szólítja sorompóba az egész ország tanulóinak seregét s azt hiszem, fényesebb sikerrel fog járni ifjúságunkra nézve. Úgy legyen!

Dr. Máté Lajos.

KÜLÖNFÉLÉK.

Eljegyzés. Göbl Alajos, a főgymnasiummal kapcsolatos internátus első nevelője, okleveles főgymnasiumi tanár, folyó hó 1-én tartotta eljegyzését Laukó Albert főgymnasiumunk érdemes igazgatója és neje sz. Györffy Ilona úrnő kedves leányával, Lenkével. Gratulálunk!

Évzáró vizsgák. Az erzsébetvárosi állami el. fiu- és iparostanonez iskolában a f. tanévi évzáró vizsgák a kanyaró járvány miatt az idén korán fognak megtartatni még pedig a következő sorrendben: június 8-án d. u. 2-3 óráig az elemi iskola mindenik osztályának hittan és 3-4 óráig a torna vizsgálat június 9-én 8-12 óráig az I. II. III. oszt. és d. u. 2-6 óráig a IV. V. VI. oszt. vizsgálat, minden tárgyból. Az iparostanonez iskola vizsgálat a szokott munkakiállítással együtt jun. 14-én fog megtartatni.

A róm. kath. leányiskola vizsgálat június 9-én délelőtt $\frac{1}{2}$ 8 órától $\frac{1}{2}$ 10-ig az V.-VI. osztályban, 10-12-ig a III.-IV. osztályban. délután 3-5-ig az I.-II. osztályban fog megtartatni.

A hálaadó istentisztelet június 29-én lesz, melynek végeztével a tanjegyek felolvasása és a jutalmak kiosztása után a növendékek szünidőre bocsáttatnak.

Szünetelő óvoda. A városi állami óvoda működését hat hétre a nagy mértékben fellépett kanyaró járvány miatt felsőbb hatóság beszüntette.

Nyári mulatság elhalasztása. Az erzsébetvárosi állami főgymnasium ifjúsága mára tervezett táncmulatságát a kedvezőtlen idő miatt a legnagyobb valószínűség szerint kénytelen lesz elhalasztani folyó hó 10-ére, szerdára s ha akkor is a mostanihoz hasonló kitarással ontják a

zuhogó záport az ég esatornáit, szombatra 13-ára tüzi ki újból. Addig talán csak megkönyörül szegény fejünkön a mennyeknek Ura, ha ugyan be nem teljesezik rajtunk a Medárd — naphoz fűződő népies jóslat. Quod Deus omen avertat! — A multság kezdetét annak idején 2 órával előre fogja jelezni a kisebb fiuknak a fő-téren és az Erzsébet-utczán át tartandó zenés felvonulása.

A rendezőség.

Kaszinó estély. A folyó hó 1.-én rendezett kaszinó estély úgy erkölcsileg, mint anyagilag a sikerült multságok közé sorozható, mert a megjelent kaszinói tagok és családjaik igen kedvesen mulattak s a kaszinó pénztára is 18 koronával gyarapodott.

Elismerés illeti ezen élvezetes multság rendezéséért kaszinónk derék vígjalmi bizottságát.

Jelen voltak. Asszonyok: Ehrlich Béláné, Gorove Lajosné, Horváth Ákosné, dr. Issekutz Gyözőné, Incze Pálné, Kovácsy Albertné, Koszta Gáborné, dr. Wolff Bogdáné és Zakariás Ferenczné. Leányok. Gorove Katinka, Issekutz Irmika, Issekutz Antonia, Incze Katinka, Incze Bianka, Kulin Rózsika, Kulin Sárka, Soós Matild, Wolff Erzsike és Zakariás Irma.

Majális. A helybeli iparsegélyző egyesület saját pénztára javára folyó hó 2-án a „Népkertben” tűzijátékkal egybekötött majálist rendezett, mely dacára a kedvezőtlen időjárásnak, sikerültnek mondható.

Egyházi értekezlet. Ahaladó kor mindent átalakít, megújít, semmit sem hagy a régiben. Ez okozza azt, hogy új intézmények, a társadalmi, művészeti, vagy vallási életnek különféle megnyilatkozásai vannak, a melyeket a modern élet megkövetel, mert ezek nélkül a czélt el nem érheti.

Ma már túl vagyunk azon, hogy bármiféle czél egy-egy elzárkózott társaság, vagy egyesület keretén belül megvalósulhatna. Ma csak olyan törekvés érvényesülhet, a mely ismeretes a társadalom a közélet előtt, annak erejére támaszkodik s annak segítségét igénybe veszi. Egy szóval, ennek áthatásától, az egyes ideális célok megvalósítására kifejtett tevékenységétől függ a siker. Ezért hívja segítségül az egyházi értekezlet is a közérdeklődést, ezért támaszkodik a társadalom munkásságára.

Az egyházi értekezlet meglehetősen új intézmény. Neve keveset fejez ki czéljából, tartalmából. Célja: a vallás erkölcsi érzés ápolása, erősítése a társadalomban s a magasabb erkölcsiség megvalósítása a mindennapi életben. Ezek által tehát az is, hogy az élet, a társadalom legyen valóban az, a minek eddig csak mondta magát, — de a mit sokszor meghazudtolt, — legyen keresztyén. És ebből következik az is, hogy az egyházi értekezlet intézménye nem zárkózik felekezeti korlátok közé, hiszen a társadalmi tevékenységnél nem az elválasztó, hanem az egyesítő magasabb szempontokat kell szem előtt tartanunk.

És ki ne akarná, a ki keresztyén, hogy az élet minden viszonyában, a közélet minden ágában, részében érvényesüljön a keresztyénség magas szellem, szelid, tiszta, szeretetteljes erkölcsisége? Ki tagadhatná, hogy a mai önző, tülekedő, anyagi életnek több eszményi tartalomra van szüksége, mint a mennyivel bír?

Ezért aktuális és szükséges annak a czélnak munkálása, elérése, a mit az egyházi értekezlet maga elé tűzött, ezért kell érdeklődnie az iránt mindenkinek, a ki magasabb nézőpontból tekinti az életet, hiszen ha a világ nemesebb, jobb lesz, akkor az életnek is boldogabbnak, szebbnek kell lenni.

Csak örvendhetünk azon, ha az eszményi és keresztyén czél felé törekvő egyházi értekezlet nagy gyűlése városunkban lesz, mert így közelebből is megismerkedhetünk azzal s rokonszenyünkkel, érdeklődésünkkel erkölcsileg támogathatjuk a nemes munkát.

Ezen nagy gyűlésnek, mely 11.-én fog megtartatni, a tárgysorozata a következő. 1. Isteni-

tisztelet az ev. ref. templomban. Imát mond Nagy Domokos esperes, egyházi beszédet tart dr. Kecskeméthy István, kolozsvári ev. ref. theologiai tanár. 2. Elnöki megnyitó. 3. Titkári jelentés. 4. Felolvas Sámuel Aladár, balavásári ev. ref. lelkész. 5. Egyházi ének. Előadja a helybeli áll. főgymnásium reform. ifjusága. 6. Szaval Hegyi Károly, dicsőszentmártoni ev. ref. lelkész. 7. Az egyházi élet időszerű kérdéseiről eszmecsere, esetleges indítványok előterjesztése. 8. A jövő évi nagy gyűlés helyének és idejének meghatározása.

Ezen értekezletre nagyobb számú vendég eljövetele van kilátásban. Vendégszeretetéről is — mert városunk örömmel várja őket. Isten hozza kedves vendégeinket s tegye áldottá az élet megszentelésére irányuló törekvésüket s valósítsa meg magas szellemi eszményeiket.

A Megszökött fegyenc. Ily cím alatt megemlékeztünk volt lapunk múlt heti számában, hogy Szász Mihály, a pócsfalvi gyilkosság főtettese megszökött. Most arról értesítnek, hogy szülőfalujában, Pócsfalván felakasztotta magát. Úgy látszik szökése óta falujában bujkált, míg végre a legrettenetesebb elégtételt szolgáltatva szegény Réhi Jánosnak, kit oly kegyetlenül meggyilkolt. Az elkövetett nagy bűnért méltó módon bünhődött!

Elveszett fül. Egyik vidéki munkatársunk írja a következő érdekes esetet: Nálunk — úgy mond — szokásban van, hogy a község polgárai közül azok, kik szeretnek néha-néha elpityizálgatni, szombatesténként össze jönnek a vendéglőbe s ott poharazás közt elbeszélnek a hét eseményeit. Nem egyszer azonban megtörténik, hogy az atyafiak között nézet eltérés támad s ilyenkor egy alapos verekedéssel végződik az összejövetel. Így történt pünkösdi szombatján is, mely alkalommal egyik verekedő fél a fülét veszítette el, még pedig harapás következtében. Mikor az orvos vissza akarta varrni, sehol sem kapták. Bizonyosan az ellenfele megette.

Automobil városunkon. Pénteken reggel, valamivel nyolcz óra előtt, városunkba érkezett egy automobil tulajdonosával, a mint mondják, Bratiana román herczeggel (?) — és vagy 20 perczig — míg a gépész gépét a sártól kitakarította, kissé kitatarozta és ura reggelizett — maradt itt. — Parisból jön, és ezen útját hat nap alatt tette meg. — A gép, ámbár benzinnel fűtődik, rendkívül erős. Óránként 120 kilométer utat tesz meg és 40 ló erejű. — Utját Segesvár felé vette. Azt hisszük, hogy a Paris-Mádridi automobil versenyen részt vett. — Utazásának végpontja Bukarest. — A tulajdonos, hogy az erős légáramlat ellen szeméit megvédje, légmentes sötét szemüveget használ. — A szekere szokatlan zakatolása és a nagy sebesség nemcsak az állatokat, hanem még a járó-kelő embereket is riasztotta és ijesztgette.

Kanyaró. Gogán s Gogánváralyán a kanyaró fertőző betegség f. hó 2.-tól járványosan lépett fel, többnyire a tanköteles gyermekek közt. A betegek dr. Szelecsényi Zsigmond által gyógykezelés alá vétettek s a ragály további terjedésének megakadályozására a legszigorubb óvintézkedések megtételtek.

Juczi sohaja. Oh, ha én királyné lehetnék! Ebéd után mindig két órát aludnék, aztán — mosogatnék.

Műfogak. Kedves kicsikém — szól a férj az asszonykának — ma este kedves vendégünk érkezik, a te barátnőd Emma. A reggeli postával kaptam a levelet, itt van, olvasd s készülj fogadtatására!

Az úrnó rögtön intézkedik. Kiadja a parancsot cselédjének, a többek közt az utolsó parancs így hangzik: Este, mikor a hálószobában elrendez mindent, az éjjeli szekrényre a kisasszonynak is két pohár vizet tegyen, ép úgy, mint nekem szokta, mert a kisasszony is vízbe teszi fogait. Érti? — Igen is!

Néhány hét múlva ismét vendég érkezik s ő nagysága ugyanazon parancsot adja a cselédnek, hogy az éjjeli szekrényre öngyűségének is két pohár vizet tegyen.

A vendég távozása után a cseléd kíváncsian kérde öngyűségától: Nagysága! Az úrnóknak mindnyájuknak hamis a foguk?

CSARNOK.

Elfelednek . . .

„Hogy volt, hogy élt köztünk,
Nem tudjuk már holnap,
Annyi nyomot sem hagy,
Mint vizen a csolnak.”

Megy csolnakunk, — éltünk csolnaka lassan, csendesen; holnap már haragos, vészthozó hullámok csapkodják, — inog, elmerül, — előbukkan és megrongálva bár, de újra látható.

Haladunk — a sors szeszélyes, kérlelhetetlen vaskeze visz, kénye kedve szerint, egyszer göröngyös tuskés utakon, néha rózsák közt, de csak töviseit érezzük; ott fényt mutat, de szemünk meggyengülnek tőle — amott borus sötét éjszakán vezet s a vihar zugó moraja ébren tartja remegő lelkünket.

Meg akarunk küzdeni sorsunkkal s bár följajdulunk s néha könnyeket facsar a fájdalom; — de mégis kielégíthetetlen vágyaink visznek, sodornak tovább — el akarunk mindent érni — elfeledjük, mi fájt, mi keserőséget okozott s újra remélünk — boldogok szeretnénk lenni.

Álmok, tünő ködképek után szaladunk ámitjuk magunkat, képzelődünk, tervezzük a jövőt, még mind várjuk vágyaink beteljesülését s ekkor már mély barázdákat szántott az idő arcunkra s így bolyongunk földi pályánkon, melyen két út vezet: egyik talán a boldogság, szerencsénk felé, a másik a szomorúságba, bánatba; melyikre menjen, — melyik visz ide, melyik oda? . . .

Most már fölébredt mámorából; látja, hogy álmai csalókák, a fény eltűnt, csak árnyékát ölelte; — eltévedt útja — ő másfelé akart menni. Megbánva visszafordulna, visszahívna a multat, kijavítaná, de bilincsei megnehezültek, tagjai erőtlenebbek lettek s már elérkezett utolsó útjához. Darabka rozoga hajóroncsait összeszedve kormányosa — a lélek — kiadta az utolsó parancsot, ütött végóránk, menni kell — nincs halasztás s e rövidke pályán annyi küzdelem, annyi vihar után pihenünk — s elég egy piczinyke sirhalom a temető oldalán.

Emlegetik ma, talán holnap; — egynek, kit jobban szerettek, emléke jobban bevésődött; a másikat elfeledték régen. — Porából halvány virág nő, az is elhervad öszszel s fonnyadt szirmait a szél majd messze viszi el.

Viktória:

Felelős szerkesztő **Dr. Gillyén Kálmán.**

Kiadó laptulajdonos: Első erzsébetvárosi nyomda.

Egy jó házból való fiu

tanulónak

azonnal telvétetik Dosztál Kálmán „Erzsébet” nyomdájában Dicsőszentmártonban.

2-2 62

Hirdetések.

lehetővé teszi, hogy a szobák a mázolás alatt is használtatassanak, mivel a **kellemetlen szag** és a lassú, ragadós száradás, mely az olajfestékek és az olajlakknak sajátja **elkerülte**. Emellett a használata olyan egyszerű, hogy kiki maga végezheti a másolást. A padló nedves tárgygal feltörölhető, a nélkül, hogy elvesztené fényét. Meg kell különböztetni:

színezett szobapadló-fénymázt,

sárgásbarnát és **mahagóni barnát**, mely akár csak az olajfesték fűdi be a padlót s egyuttal fényt is ad. Ezert egyaránt alkalmazható régi vagy új padlóra. **Teljesen beföd minden foltot, korábbi mázolást** stb; van azután

tiszta fénymáz (színezetlen)

új padlóra és parkettre, mely csupán fényt ad. Különösen parkettre s olajfestékekkel már bemázolt egészen új padlóra való.

Csak fényt ad ennélfgva nem fűdi el a fanus trát. Postacsomag, körülbelül 35 négyszög mtr, (két közepmagasságu szobára való) 5 írt. 90 kr. vagy 9 és fél márka.

A közvetlen megrendelések minden városban, a hol raktárak vannak, ide küldendők. Mintamázolások és prospektusok ingyen és bérmentve küldetnek. A bevásárlásnál tessék vigyázni a czégre s e gyári jegyre, mivel ezt a már 1850-ik év óta létező gyártmányt sokféle utánózzák és hamisítják s sokkal rosszabb s gyakran a czélnak meg nem felelő minőségben hozzák forgalomba. 66 1-15

Erzsébetváros: **Krémer F.**

RÉPÁTI VIZ

hazánk legkitünőbb ásványvize

újjonnan érkezett friss tavaszi töltés

Mühlsteffen Gusztáv

főraktárában

Erzsébetvároson.

32 10-20

BCU Cluj / Central University Library Cluj

● Megérkeztek a „Messmer“ cs. és kir. udvari szállító kalapgyáros 25 grammos férfi filcz-kalapjai minden színben. ●

SZENTPÉTERY ISTVÁN

női és férfi divatárutárában Erzsébetvároson.

Fipere szappanok, ruha-, haj- és fogkefék, fogpaszták és illatszerek.

Rapid világhírű ruha-tisztítószer és hóvirág szépítő szappan.

Maradékok eladása
rendkívüli
olcsó árban!

kitünő tisztelettel

SZENTPÉTERY ISTVÁN.

● **STOMATIN**, a legjobb száj és fogápoló szerek. „Honi gyártmány.“ ●